

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 690

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 august 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 331 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	2-4	595. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Timiș de către doamna Andreaș Eva-Georgeta	12
Decizia nr. 338 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004 și ale art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstitirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.....	5-7	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 470 din 27 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 lit. e) tezele a treia și a patra și ale art. 355 alin. (1) din Codul de procedură civilă	7-9	595. — Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Mircea Băcală în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
584. — Hotărâre privind modificarea datelor de identificare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției și transmiterea acestora în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale	10-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
594. — Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Băcală Mircea din funcția publică de prefect al județului Timiș în funcția publică de inspector guvernamental.....	12	947. — Ordin al ministrului sănătății privind abrogarea lit. c) a art. 15 din anexa la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.406/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea concursului ori examenului pentru ocuparea funcției de șef de secție, șef de laborator sau șef de serviciu din unitățile sanitare publice	13
		1.134. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru modificarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.279/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 331**

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Gheorghe Bicheru în Dosarul nr. 2.748/216/2015 al Judecătoriei Curtea de Argeș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 211D/2016.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012. În acest sens, referitor la critica raportată la prevederile art. 16 din Constituție, invocă jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat că persoanele condamnate și persoanele aflate în curs de judecată nu se află în aceeași situație juridică. De asemenea arată că prevederile art. 21 din Legea fundamentală nu au nicio legătură cu soluționarea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.748/216/2015, **Judecătoria Curtea de Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Bicheru cu ocazia soluționării unei cereri referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 4 din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 încalcă principiul legalității, egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, precum și dreptul la un proces echitabil, întrucât creează discriminare între persoanele condamnate înainte de 1 februarie 2014 și cele condamnate ulterior acestei date pentru fapte identice comise în același timp, fapte cu privire la care a intervenit abrogarea incriminării. Într-o atare situație, instanța de judecată va căuta incriminări similare cu cele abrogate, în condițiile în care limitele speciale ale pedepselor pot fi semnificativ diferite. De asemenea consideră că dispozițiile

art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 nu prezintă claritatea, precizia și previzibilitatea pe care trebuie să le întrunească o normă juridică, având în vedere formularea „sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire”. Susține că atributele de claritate, precizie și previzibilitate se înglobează în noțiunea de proces echitabil. Invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la calitatea legii, și anume Hotărârea din 16 februarie 2000, pronunțată în Cauza *Amann împotriva Elveției*, paragraful 50, și Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragrafele 52, 55 și 56.

6. **Judecătoria Curtea de Argeș** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, instanța judecătorească arată că trebuie făcută diferența între abrogare și dezincriminare. Abrogarea unui text care incriminează o anumită faptă nu înseamnă neapărat că acea faptă a fost dezincriminată. Astfel, este posibil ca fapta să-și schimbe numai sediul de incriminare și denumirea, conținutul rămânând același, așa cum este și cazul de față, fără ca diferențele între pedepsele prevăzute de cele două texte de lege să afecteze în vreun fel previzibilitatea legii. Va exista dezincriminare atunci când o incriminare din legea veche nu mai are corespondent în legea nouă — ipoteză prevăzută de dispozițiile art. 4 din Codul penal —, precum și atunci când o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii — situație reglementată de prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012. Potrivit dispozițiilor de lege criticate nu va exista însă dezincriminare în situația în care fapta este incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire. În ceea ce privește previzibilitatea legii, instanța arată că aceasta presupune ca legea să fie redactată într-un mod suficient de clar și de precis, astfel încât orice persoană să îi poată anticipa efectele și să își regleze conduita în mod corespunzător. Precizia cu care trebuie redactat un text de lege nu este însă absolută. Astfel, Curtea Constituțională a definit și cu alte ocazii problema previzibilității și relația acesteia cu principiul legalității, în sensul că statele au obligația de a asigura definirea oricărei infracțiuni prin lege, iar această condiție este îndeplinită dacă orice persoană poate să anticipeze, pe baza textului legal și a interpretării date acestuia de către instanțele de judecată, care sunt acțiunile sau omisiunile ce pot atrage răspunderea sa penală. Așadar, în situația din prezenta cauză, în care un text de lege este abrogat, dar fapta ca atare este în continuare incriminată de lege sub o altă denumire, nu se poate vorbi de imprevizibilitatea legii, atâta timp cât orice persoană poate anticipa efectele acesteia și poate să își regleze conduita în mod corespunzător. O altă interpretare ar duce la o absolutizare nejustificată a principiului previzibilității legii.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 este neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat are în vedere situațiile în care, prin noile reglementări în materie penală, au fost eliminate suprapunerile legislative, intenția legiuitorului fiind nu dezincriminarea unor fapte, ci doar eliminarea acestor suprapuneri. Este, astfel, evident că neaplicarea art. 4 din Codul penal în cazurile în care faptele sancționate prin Codul penal din 1969 sunt în continuare incriminate prin noua lege penală, chiar și sub o altă denumire, nu este de natură a contraveni vreunui principiu constituțional, prin urmare nici prevederilor art. 16 privind egalitatea în drepturi. Consideră că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 nu împiedică însă aplicarea principiului privind legea penală mai favorabilă în cazurile care cad sub incidența sa.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, având în vedere faptul că nu poate fi pus semnul egalității între persoanele condamnate definitiv și cele care se află în curs de judecată. Curtea Constituțională a statuat în mod constant, în jurisprudența sa, faptul că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această diferență de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament făcută de stat între indivizi aflați în situații analoage trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 683 din 19 noiembrie 2014.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, care au următorul cuprins: *„Dispozițiile art. 4 din Codul penal nu se aplică în situația în care fapta este incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire”*.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit textului de lege criticat, dispozițiile art. 4 din Codul penal nu se aplică în situația în care fapta este incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire. Prevederile art. 4 din Codul penal — ce reglementează ipoteza în care o faptă este dezincriminată, caz în care legea penală se aplică retroactiv — statuează că: *„Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu*

mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi”. Dispozițiile art. 4 din Codul penal reproduc, astfel, integral conținutul art. 12 alin. 1 din Codul penal din 1969, deși denumirile marginale sunt diferite. Prevederile art. 12 din Codul penal anterior au ca denumire marginală *„Retroactivitatea legii penale”*, iar cele ale art. 4 din noul Cod penal — *„Aplicarea legii penale de dezincriminare”*, reglementările fiind însă identice.

15. Curtea reține că dezincriminarea privește fapta prevăzută de legea penală în întregul său, sub raportul tuturor condițiilor de incriminare și de sancționare, în sensul că fapta dezincriminată nu mai constituie infracțiune sub nicio formă, în nicio modalitate. Precizări importante în acest sens se găsesc în cuprinsul art. 3 din Legea nr. 187/2012, care la alineatul (1) stabilește că dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii. Dacă însă legea nouă modifică numai o parte din condițiile de incriminare în raport cu legea veche, nu este vorba despre o dezincriminare, adică despre o abolire a incriminării, ci despre o continuitate a incriminării faptei, astfel că vor fi incidente dispozițiile privind aplicarea legii penale mai favorabile. Dezincriminarea nu trebuie confundată cu abrogarea unei incriminări, deoarece este posibil ca o faptă cu privire la care s-a abrogat incriminarea să rămână incriminată în cuprinsul altei legi penale. Astfel, incriminarea prevăzută într-o lege penală abrogată poate să se regăsească într-un alt text — din Codul penal sau dintr-o lege specială cu dispoziții penale. Acesta este motivul pentru care legiuitorul a precizat, prin prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, că dispozițiile art. 4 din Codul penal nu se aplică în situația în care fapta este incriminată de legea nouă sau de o altă lege în vigoare, chiar sub o altă denumire. Prin urmare, fapta nu este dezincriminată în cazul în care norma de incriminare din legea veche nu se mai regăsește în legea nouă, dar conținutul ei este acoperit de o incriminare generală existentă. Aceeași interpretare rezultă și din partea finală a textului art. 7 din Legea nr. 187/2012, care stabilește că, ori de câte ori o normă în vigoare face trimitere la una sau mai multe infracțiuni prevăzute de Codul penal din 1969 sau de o lege specială modificată prin dispozițiile legii de punere în aplicare a Codului penal, trimiterea se consideră făcută la infracțiunea sau infracțiunile prevăzute de legea nouă, având aceleași elemente constitutive.

16. În considerarea celor arătate mai sus, Curtea constată că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, întrucât nu au o formulare neclară, ambiguă și imprevizibilă pentru un cetățean care nu dispune de pregătire juridică, ci, dimpotrivă, îndeplinesc cerințele privind claritatea, accesibilitatea și previzibilitatea legii. Orice justițiabil are posibilitatea de a cunoaște — din textul normei juridice criticate, la nevoie cu ajutorul interpretării date acesteia de către instanțele judecătorești și în urma obținerii unei asistențe juridice adecvate — care sunt acțiunile și inacțiunile ce pot atrage răspunderea sa penală.

17. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ce consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*„nullum crimen, nulla poena sine lege”*) — pe lângă interdicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau

infracțiuni —, instituie și cerința potrivit căreia legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Totodată, Curtea de la Strasbourg a reținut că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*, paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă.

18. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept,

există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă; or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a Statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

19. Referitor la pretenșa discriminare între, pe de o parte, persoanele care au săvârșit faptele și au fost condamnate sub imperiul legii vechi, iar, pe de altă parte, cele care, săvârșind faptele în aceleași condiții, nu au fost condamnate, urmând a li se aplica noile dispoziții, Curtea reține că aceste două categorii de persoane nu se găsesc în situații identice sau similare, având în vedere că unele persoane au fost condamnate definitiv, iar celelalte nu au fost condamnate definitiv, astfel încât tratamentul juridic diferențiat este justificat și nu se poate vorbi despre existența unei discriminări (Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, paragraful 36). Prin urmare, dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

20. În fine, Curtea constată că prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție nu sunt aplicabile în cauza de față, obiectul excepției de neconstituționalitate fiind o reglementare de drept penal substanțial care vizează continuitatea incriminării faptelor penale, iar nu o normă de natură a avea incidență în materia garanțiilor dreptului la un proces echitabil.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Bicheru în Dosarul nr. 2.748/216/2015 al Judecătorei Curtea de Argeș și constată că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Curtea de Argeș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 338

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004 și ale art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin Hodoroagă, în Dosarul nr. 4.840/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 298D/2016.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prezent personal, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele prezentate pe larg în cuprinsul motivării scrise a acesteia. În susținerea criticilor de neconstituționalitate depune două înscrisuri.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 3 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.840/3/2016, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin Hodoroagă într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a unei adrese emise de Secretariatul de stat pentru

recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că a făcut demersurile necesare obținerii certificatului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989, însă i s-a comunicat că persoanelor care executau serviciul militar obligatoriu în acea perioadă nu li se acordă acest titlu. Astfel, apreciază că Legea nr. 42/1990 și Legea nr. 341/2004 instituie discriminări între revoluționarii civili și cei care executau serviciul militar obligatoriu, în perioada în care a avut loc Revoluția din Decembrie 1989, întrucât un militar în termen nu poate obține o recomandare de la o asociație de revoluționari, așa cum prevedea art. 2 din Legea nr. 42/1990.

7. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, consideră că nu se impune motivarea opiniei sale, întrucât excepția nu a fost ridicată din oficiu.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, astfel cum instanța de contencios constituțional a statuat în repetate rânduri în jurisprudența sa, egalitatea cetățenilor în fața legii nu presupune uniformitate. Astfel, textele supuse analizei se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fără privilegii și discriminări.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004 sunt constituționale, întrucât revoluționarii și persoanele care au calitatea de angajați, în exercitarea sarcinilor de serviciu, nu sunt în situații juridice identice, astfel că tratamentul juridic prevăzut de dispozițiile de lege criticate este diferit. Ca atare, activitatea desfășurată de angajați, în exercitarea sarcinilor de serviciu (cadre militare, polițiști) a fost ca urmare a unui raport de serviciu din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, spre deosebire de revoluționari care au participat la revolta populară din decembrie 1989, fără a fi condiționați de un raport de muncă sau de serviciu.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente și înscrisurile depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004: „*Titlurile instituite la alin. (1) se vor acorda în condițiile prezentei legi, avându-se în vedere calitățile și titlurile atestate, potrivit Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările ulterioare, doar pentru cazurile în care solicitantul este posesor al certificatului și titular al brevetului de atestare a titlului acordat de către Președintele României, prin decret prezidențial, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”;

— Art. 2 din Legea nr. 42/1990: „*În semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 se instituie titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989.*”

Titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 se conferă și celor care au fost reținuți în perioada 16—22 decembrie 1989 ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria revoluției, precum și celor care, în perioada 16—25 decembrie 1989, s-au remarcat prin fapte deosebite în lupta pentru victoria revoluției.

Persoanele prevăzute la alin. 2 trebuie să facă dovada faptelor deosebite în luptele pentru victoria revoluției și să fie recomandate de o asociație, un club, o fundație sau o ligă a luptătorilor, legal constituite până la data de 30 decembrie 1992.

În vederea recunoașterii calității prevăzute de prezenta lege, a eliberării certificatelor doveditoare și propunerii distincțiilor prevăzute la art. 1, 2, 3 și 4 din prezenta lege se instituie Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989. Componenta comisiei, ai cărei membri sunt numiți prin hotărâre a Guvernului, este următoarea:

- un reprezentant al Ministerului Muncii și Protecției Sociale;
- un reprezentant al Ministerului Sănătății;
- un reprezentant al Ministerului Finanțelor;
- un reprezentant al Ministerului Apărării Naționale;
- un reprezentant al Ministerului de Interne;
- un reprezentant al Ministerului Justiției;
- un reprezentant al Ministerului Public;
- un reprezentant al Secretariatului General al Guvernului;
- un reprezentant al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989;

— 8 reprezentanți ai asociațiilor de revoluționari legal constituite până la data de 30 decembrie 1992, prin rotație, în condițiile prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare a comisiei. Președintele comisiei este numit la propunerea asociațiilor de revoluționari legal constituite până la data de 30 aprilie 1991, de către Guvern, și va fi angajat al Guvernului. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 asigură aplicarea prevederilor prezentei legi și executarea lucrărilor de secretariat și arhivă ale comisiei. Secretariatul General al Guvernului va

asigura spațiul și fondurile necesare desfășurării lucrărilor comisiei.

Termenul pentru depunerea dosarelor în vederea recunoașterii calității de luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 sau de participant la victoria Revoluției române din decembrie 1989 este de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Eliberarea certificatelor doveditoare se va face potrivit metodologiei stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, aprobat prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

14. Curtea observă că, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 199/2016 privind modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 7 noiembrie 2016, titlul legii a fost modificat în sensul „*Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004*”.

15. În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor.

16. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 42/1990, Curtea constată că aceste norme au fost abrogate prin art. 17 din Legea nr. 341/2004, potrivit căruia „*Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.*”

17. Curtea observă, de asemenea, că abrogarea dispozițiilor de lege criticate a avut loc anterior investirii instanței judecătorești cu cererea de chemare în judecată, astfel încât, în cauza dedusă judecătii instanței de fond, aceste norme nu produc efecte juridice.

18. Prin urmare, devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot face obiect al controlului de constituționalitate decât dispozițiile din legi sau ordonanțe în vigoare sau care continuă să producă efecte juridice, astfel că excepția de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 42/1990 este inadmisibilă.

19. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004, din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Curtea observă că prin cererea de chemare în judecată formulată, autorul excepției a solicitat instanței judecătorești anularea unei hotărâri a Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, prin care i s-a comunicat că art. 7 din Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 10 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, prevăd că prin acordarea titlurilor se înțelege atestarea calităților obținute prin preschimbarea certificatelor doveditoare emise în perioada 1990—1997, iar nu acordarea de noi titluri sau calități de revoluționar. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004 nu au legătură cu

soluționarea cauzei, având în vedere faptul că, așa cum reiese din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, autorul prezentei excepții de neconstituționalitate nu se află în ipoteza normei, întrucât nu deține titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind*

neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004 este inadmisibilă.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004 și ale art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin Hodoroagă, în Dosarul nr. 4.840/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 470

din 27 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 lit. e) tezele a treia și a patra și ale art. 355 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 355 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Georgeta Halchin și Victor Halchin în Dosarul nr. 19.110/271/2015 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 837D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 50D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 lit. e) și ale art. 355 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sorin Daniel Bucșe în Dosarul nr. 5.775/236/2015 al Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul parțial identic al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 50D/2017 la Dosarul nr. 837D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate, care vizează modalitatea diferită de luare a

interogatoriului pentru persoanele fizice și persoanele juridice, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, Curtea, prin Decizia nr. 633 din 11 noiembrie 2014, constatând constituționalitatea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 12 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 19.110/271/2015, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 355 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Georgeta Halchin și Victor Halchin într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea caracterului abuziv al unor prevederi dintr-un contract de credit.

8. Prin Încheierea din 23 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.775/236/2015, **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 lit. e) și art. 355 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Sorin Daniel Bucșe într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de obligare a acestuia la plata unei sume de bani reprezentând contravaloarea energiei termice furnizate în perioada 1 aprilie 2013—31 ianuarie 2015.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că există o discriminare procedurală în sensul că persoana fizică trebuie să răspundă imediat unor întrebări despre al căror conținut nu ia la cunoștință decât în momentul în care acestea sunt citite, fiind realizat astfel elementul surpriză specific al acestei probe, în timp ce persoana juridică primește întrebările, are timp pentru elaborarea răspunsului, se poate documenta astfel încât să conducă răspunsul spre propriile susțineri, persoana fizică neputând să demonstreze nesinceritatea persoanei juridice decât prin înscrisuri care provin de la persoana juridică interogată. În continuare, se arată că, pentru ca dreptul de acces la justiție să fie efectiv garantat, nu este suficient ca instanța să fie doar sesizată, ci trebuie să se asigure părților o judecată efectivă, având în vedere preeminența dreptului și a egalității în drepturi. Părților dintr-un proces civil trebuie să li se asigure același tratament procesual de la începutul și până la finalizarea litigiului. Prin urmare, dreptul la un proces echitabil ar presupune administrarea probei cu interogatoriul, în sensul comunicării lui către părțile pârâte persoane juridice numai în condițiile art. 260 din Codul de procedură civilă, după ce ar fi încuviințată proba în condițiile art. 258 din același Cod. Totodată, se apreciază că prin dispozițiile legale criticate se încalcă și dreptul la apărare prin favorizarea uneia dintre părți.

10. De asemenea, se susține că raționamentul avut în vedere în Decizia nr. 633 din 11 noiembrie 2014 nu este aplicabil în situația în care părțile din litigiu sunt persoane juridice, iar în prezenta cauză problema ridicată are o cu totul altă motivare, respectiv cunoașterea conținutului interogatoriului înainte de formularea întâmpinării de către pârât.

11. Referitor la dispozițiile art. 194 lit. e) din Codul de procedură civilă, se apreciază că acestea impun reclamantului să administreze o probă, în mod preventiv, în condițiile în care acesta nu știe în ce sens este pertinentă soluționării cererii, având în vedere că nici nu cunoaște poziția procesuală a părții pârâte.

12. **Judecătoria Oradea — Secția civilă și Judecătoria Giurgiu — Secția civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 355 din Codul de procedură civilă, respectiv art. 194 lit. e) și art. 355 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Având în vedere motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, precum și calitatea părților din litigiile deduse judecătii, respectiv persoane fizice și persoane juridice de drept privat, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 194 lit. e) tezele a treia și a patra și ale art. 355 alin. (1) din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 194 lit. e) tezele a treia și a patra: *„Cererea de chemare în judecată va cuprinde: [...] e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere. Când dovada se face prin înscrisuri, se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile art. 150. Când reclamantul dorește să își dovedească cererea sau vreunul dintre capetele acesteia prin interogatoriul pârâtului, va cere înfățișarea în persoană a acestuia, dacă pârâtul este o persoană fizică. În cazurile în care legea prevede că pârâtul va răspunde în scris la interogatoriu, acesta va fi atașat cererii de chemare în judecată. Când se va cere dovada cu martori, se vor arăta numele, prenumele și adresa martorilor, dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a fiind aplicabile în mod corespunzător;”*

— Art. 355 alin. (1): *„Statul și celelalte persoane juridice de drept public, precum și persoanele juridice de drept privat vor răspunde în scris la interogatoriul ce li se va comunica în prealabil, în condițiile prevăzute la art. 194 lit. e).”*

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate constatând constituționalitatea acestora.

21. În privința dispozițiilor art. 194 lit. e) din Codul de procedură civilă, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 27 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 25 martie 2015, paragrafele 13 și 14, că legiuitorul, prin dispozițiile legale criticate, a dorit instituirea unei discipline procesuale tocmai pentru a garanta respectarea principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. În privința cererii de chemare în judecată, Curtea a statuat că procedura regularizării cererii de

chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor, ceea ce conduce atât la asigurarea dreptului de apărare al pârâtului, aflat în deplină cunoștință de cauză cu privire la obiectul cererii, motivele invocate și probele solicitate, precum și la asigurarea celerității procesului, permițând astfel o bună desfășurare a judecării într-un termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție. Curtea a mai reținut că instanțele de judecată sunt singurele competente să aprecieze, în concret, în ce măsură anumite lipsuri ale cererii de chemare în judecată au o suficientă gravitate, pentru a justifica anularea cererii în procedura regularizării.

22. În continuare, Curtea a observat că, potrivit art. 194 lit. e) tezele a patra și a cincea din Codul de procedură civilă, în cazurile în care legea prevede că pârâtul va răspunde în scris la interogatoriu, acesta va fi atașat cererii de chemare în judecată. Simetric cu cererea de chemare în judecată, potrivit art. 205 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, dispozițiile art. 194 lit. e) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul arătării dovezilor de către pârât, acesta fiind, așadar, obligat la rândul său să atașeze interogatoriul întâmpinării atunci când reclamantul are calitatea de persoană juridică de drept public sau privat.

23. În ceea ce privește reglementarea diferită de administrare a probei cu interogatoriu pentru persoanele juridice, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 633 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2015, paragrafele 18—20, că deosebirea de statut juridic dintre persoanele fizice și persoanele juridice justifică în mod obiectiv aplicarea unui tratament juridic diferit în ceea ce privește răspunsul dat la interogatoriu, în cadrul unui proces civil. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, în deplin acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, și Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60), principiul egalității în drepturi se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, stabilit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări. Cu acel prilej, Curtea a mai reținut că principiul egalității armelor constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil care urmărește

crearea unui just echilibru procesual între părțile aflate într-un litigiu. Astfel, procedura de administrare a probei interogatoriului nu încalcă principiul egalității armelor, întrucât acest principiu nu presupune o egalitate formală, în sensul reglementării unor proceduri identice indiferent de statutul juridic sau calitatea procesuală a părților, ci o egalitate materială, în sensul că prin procedurile, chiar diferite reglementate, să se ajungă la echitate procesuală între părți, cu alte cuvinte să se ajungă la o egalitate de rezultat. Astfel, având în vedere dispozițiile art. 209 din Codul civil, Curtea a reținut că persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale de administrare, de la data constituirii. Organele de administrare a persoanei juridice pot fi atât persoane fizice, cât și persoane juridice care, prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice. Având în vedere natura probei interogatoriului, precum și faptul că accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procesuale se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege, Curtea a apreciat că administrarea în mod oral a acestei probe nu poate fi aplicată persoanei juridice, care prezintă anumite particularități determinate de însăși natura acestui subiect de drept. Rezultă că legiuitorul a ținut cont de aceste particularități obiective și a adaptat modul de administrare a acestei probe în mod corespunzător și în privința persoanei juridice. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea principiului egalității de arme în proces în sensul că persoana juridică ar beneficia de un tratament juridic mai favorabil în ceea ce privește luarea interogatoriului, ci de un tratament adaptat naturii sale juridice.

24. Totodată, Curtea a observat că, potrivit art. 352 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în situația în care partea, persoană fizică, declară că pentru a răspunde la întrebări trebuie să cerceteze înscrisuri, registre sau dosare, instanța va putea fixa un nou termen pentru interogatoriu. Așadar, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice beneficiază de un termen suficient pentru a da declarații în legătură cu actele juridice existente la dosarul cauzei, prevederile procesuale fiind similare ca finalitate materială. Desigur, la faptele juridice tratamentul juridic nu poate fi similar, motivat pe deosebirea de statut juridic, așa cum s-a arătat mai sus.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții, cele reținute în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Georgeta Halchin și Victor Halchin în Dosarul nr. 19.110/271/2015 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă și de Sorin Daniel Bucșe în Dosarul nr. 5.775/236/2015 al Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 194 lit. e) tezele a treia și a patra și ale art. 355 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Oradea — Secția civilă și Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea datelor de identificare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției și transmiterea acestora în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare a imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției, înregistrate cu numerele M.F.P. 38177 și M.F.P. 27318, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea imobilelor prevăzute la art. 1 din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale, potrivit anexei nr. 2, cu destinația realizării unor obiective/activități de interes public local, declarându-se din bunuri de interes public național în bunuri de interes public local.

(2) În cazul în care nu se respectă destinația prevăzută la alin. (1), imobilele revin, în condițiile legii, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Justiției își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul justiției,
Tudorel Toader

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 18 august 2017.
Nr. 584.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE a imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției

Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Tip bun (mobil/imobil)	Denumirea	Descriere tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoare de inventar (lei)
1	2	3	4	5	6	7	8	9
38177	8.29.09	Imobil	Judecătoria Năsăud — Corp A	Clădire D+P+2E Sc = 41 mp Sd = 542 mp S teren = 175 mp CF 4603/2 indiv. Top 833/1/2 Curte în intravilan S teren = 58 mp CF 4605 Top 836/1/3	N — Bd. Republicii S — Parchetul Năsăud E — Clădiri RATL V — locuințe private	România, județul Bistrița-Năsăud, orașul Năsăud, str. Piața Unirii nr. 14	1974	276.445,00

1	2	3	4	5	6	7	8	9
				Curte în intravilan S teren = 180 mp CF 4605 Top 834/b/1				
				Magazie Sc = 75 mp CF 4606 Top 833/3				
				Curte în intravilan S teren = 68 mp CF 4606 Top 836/1/1				
				Curte comună în intravilan S teren = 45 mp CF 895 Top 836/1/2				
27318	8.29.09	Imobil	Judecătoria Ineu	P Sc = 656,85 mp Sd = 656,85 mp S teren = 3.089 mp	N — teren S — șosea E — case particulare V — case particulare	România, județul Arad, orașul Ineu, Calea Republicii nr. 26	1952	78.634,00

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilelor care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției
în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Descrierea tehnică a imobilului	Numărul de identificare M.F.P.
România, județul Bistrița-Năsăud, orașul Năsăud, str. Piața Unirii nr. 14	Ministerul Justiției — C.U.I. 4265841 Tribunalul Bistrița-Năsăud — C.U.I. 4426832	Orașul Năsăud, județul Bistrița-Năsăud, C.U.I. 4347887 — domeniul public	Clădire D+P+2E Sc = 41 mp Sd = 542 mp S teren = 175 mp CF 4603/2 indiv. Top 833/1/2	38177
			Curte în intravilan S teren = 58 mp CF 4605 Top 836/1/3	
			Curte în intravilan S teren=180 mp CF 4605 Top 834/b/1	
			Magazie Sc = 75 mp CF 4606 Top 833/3	
			Curte în intravilan S teren = 68 mp CF 4606 Top 836/1/1	
Curte comună în intravilan S teren = 45 mp CF 895 Top 836/1/2				
România, județul Arad, orașul Ineu, Calea Republicii nr. 26	Ministerul Justiției — C.U.I. 4265841 Tribunalul Bistrița-Năsăud — C.U.I. 4426832	Orașul Ineu, județul Arad, C.U.I. 3519020 — domeniul public	Parter Sc = 656,85 mp Sd = 656,85 mp S teren = 3.089 mp	27318

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Băcală Mircea din funcția publică de prefect al județului Timiș în funcția publică de inspector guvernamental**

Având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) lit. c) și ale art. 32 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se dispune aplicarea mobilității pentru domnul Băcală Mircea din funcția publică de prefect al județului Timiș în funcția publică de inspector guvernamental.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de inspector guvernamental se face prin decizie a prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 23 august 2017.
Nr. 594.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Timiș de către doamna Andreaș Eva-Georgeta**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) și ale art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Andreaș Eva-Georgeta exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de prefect al județului Timiș.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 23 august 2017.
Nr. 595.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea prin mobilitate a domnului Mircea Băcală****în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere prevederile art. 33 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 594/2017 privind aplicarea mobilității pentru domnul Băcală Mircea din funcția publică de prefect al județului Timiș în funcția publică de inspector guvernamental,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mircea Băcală se numește în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 24 august 2017.
Nr. 595.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN**privind abrogarea lit. c) a art. 15 din anexa la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.406/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea concursului ori examenului pentru ocuparea funcției de șef de secție, șef de laborator sau șef de serviciu din unitățile sanitare publice**

Văzând Referatul de aprobare nr. FB 8.118 din 16.08.2017 al Centrului de resurse umane în sănătate publică, având în vedere prevederile art. 185 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Litera c) a articolului 15 din anexa la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.406/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea concursului ori examenului pentru ocuparea funcției de șef de secție, șef de laborator sau șef de serviciu din unitățile sanitare publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 962 din 30 noiembrie 2006, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, precum și unitățile sanitare publice cu paturi vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 22 august 2017.
Nr. 947.

O R D I N

pentru modificarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.279/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.279/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 14 octombrie 2016, se modifică după cum urmează:

1. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 10 august 2017.

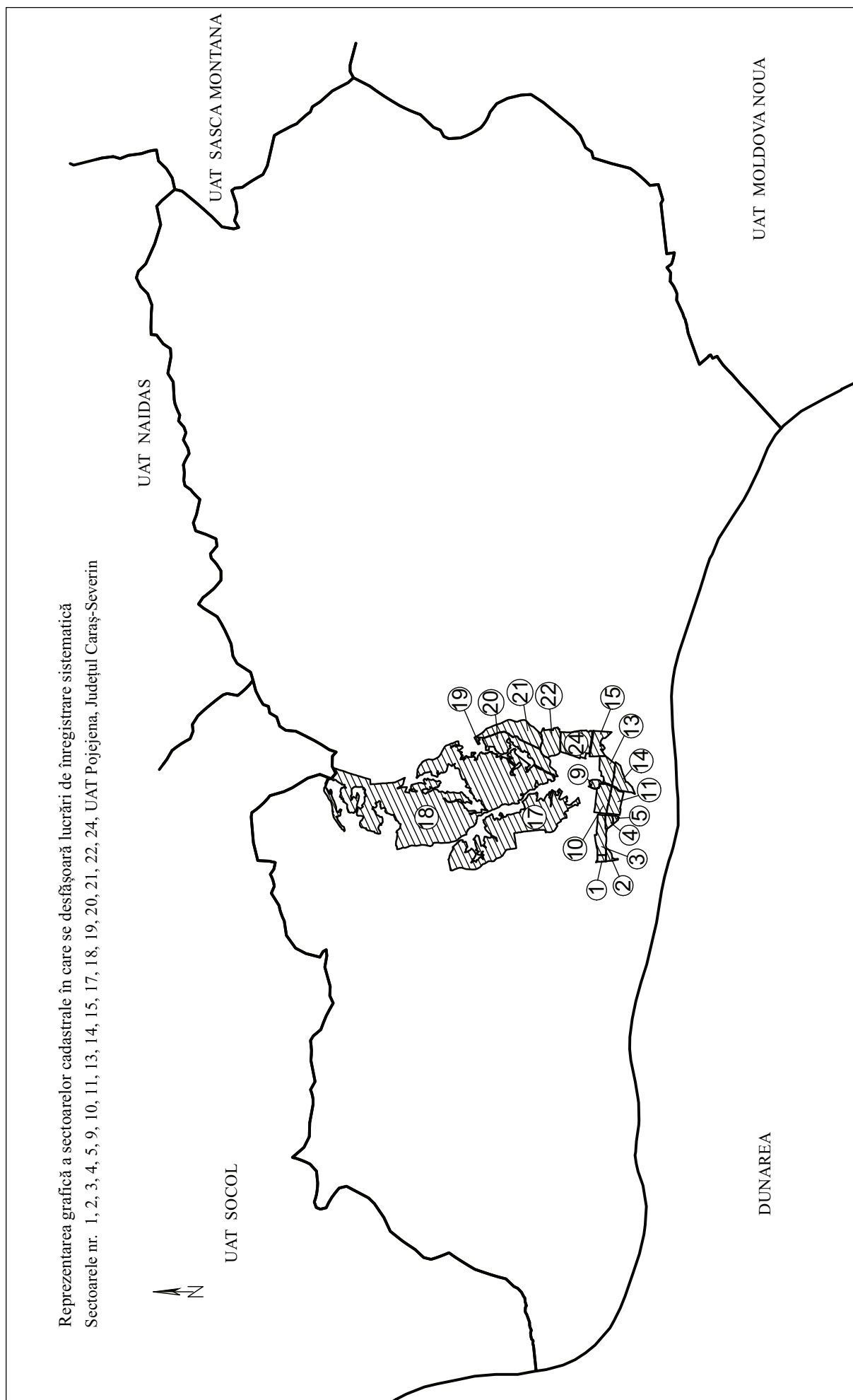
Nr. 1.134.

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 1.279/2016)*

Lista unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Glimboca	Caraș-Severin	1, 2
2	Mehadia	Caraș-Severin	1, 2
3	Păltiniș	Caraș-Severin	1, 2, 3, 4, 5, 6
4	Pojejena	Caraș-Severin	1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24
5	Turnu Ruieni	Caraș-Severin	1, 2

ANEXA Nr. 2*)
(Anexa nr. 5 la Ordinul nr. 1.279/2016)

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

